

SXEDIO.85V

11.2.1932: (Α μέρος). Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΕΡ ΡΟΝΑΛΝΤ ΣΤΟΡΡΣ ΓΙΑ ΤΑ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΑ: Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΞΕΝΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ.

Ο Κυβερνήτης της Κύπρου Σερ Ρόναλντ Στορρς συνέχισε να κυβερνά αυταρχικά για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα ενώ επέβαλε το Στρατιωκό Νόμο, κατέργησε το Νομοθετικό Συμβούλιο και κυβερνούσε με βάση διατάγματα Αμύνης και όπως ήθελε.

Μέχρι τις αρχές Φεβρουαρίου του **1932** ήταν απόλυτα ικανοποιημένος για ό,τι είχε επιτύχει: Τη συντριβή δηλαδή του κινήματος, την εξορία ή τον εκτοπισμό των περισσότερων πρωτεργατών, τη φήμωση του Τύπου και την τιμωρία κάθε Έλληνα Κυπρίου που είχε αναμιχθεί στο κίνημα.

Στις **11** Φεβρουαρίου συνέταξε και υπέβαλε στον Υπουργό Αποικιών μια μακροσκελή έκθεση στην οποία αναφερόταν σε όλα τα παρασκήνια που είχαν προηγηθεί του κινήματος, στο ίδιο το κίνημα και στις ενέργειες του για καταστολή του.

Ανέφερε ο κυβερνήτης, σύμφωνα με την επίσημη μετάφραση (μεταγλώττιση στη δημοτική) στην έκθεση του που λήφθηκε στο Λονδίνο στις **20** Φεβρουαρίου **1932**:

ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ 1931

Εκθεση από τον Κυβερνήτη Κύπρου
προς τον Υπουργό Αποικιών
(Λήφθηκε στις **20** Φεβρουαρίου **1932**)
Κυβερνείο, Λευκωσία
11 Φεβρουαρίου **1932**

Κύριε,

Λαμβάνω την τιμή να υποβάλω την ακόλουθη έκθεση για τις ταραχές που έγιναν στην Κύπρο κατά

τον περασμένο Οκτώβριο.

2. Άμεση αφορμή της έκρηξης υπήρξε η παραίτηση του Επισκόπου Κιτίου και των άλλων ελληνικών Ορθοδόξων μελών από το Νομοθετικό Συμβούλιο της Αποικίας. Ο Επίσκοπος παραιτήθηκε στις **17** Οκτωβρίου. Ένα άλλο μέλος ο κ. Ν. Κ. Λανίτης, παραιτήθηκε στις **19** Οκτωβρίου. Οι παραιτήσεις των μελών Λευκωσίας ή οι προθέσεις τους να παραιτηθούν αναγγέλθηκαν ή έγιναν γνωστές στο λαό της Λευκωσίας το βράδυ της **21ης** Οκτωβρίου, ακριβώς πριν ή διαπραχθεί η πρώτη και κεφαλαιώδης βιαιοπραγία, η επίθεση κατά του Κυβερνείου. αντίγραφα των επιστολών της απαίτησης, οι οποίες είναι σημαντικές της διανοητικής κατάστασης αυτών που τις έγραψαν κατά τον χρόνο εκείνο, έχουν αποσταλεί σε σας.

3. Οι μυστικές συνδιασκέψεις των Ορθοδόξων αιρετών μελών του συμβουλίου, οι οποίες οδήγησαν στις παραιτήσεις τους άρχισαν από τις **12** Σεπτεμβρίου **1931**. Υστερα από πολλές αναβολές που οφείλονταν στην παρουσία ορισμένων μελών στην Ευρώπη, είχαν αυτά προσκληθεί από τον Επίσκοπο Κιτίου, όπως συναντηθούν κατά την ημέρα εκείνη στο Σάϊττά, κάποιο θέρτρο παρά το Τρόοδος, το οποίο αποτελεί εν μέρει ιδιοκτησία του θρόνου Κιτίου και αποφασίσουν ποια στάση όφειλαν να λάβουν και ποια πορεία ενέργειας να ακολουθήσουν λόγω κάποιας δήλωσης που έγινε στο Κοινοβούλιο από τον Υπουργό των Οικονομικών κατά τις **8** Ιουλίου, που σήμαινε ότι τα περισεύματα που είχαν συσσωρευθεί από τις πληρωμές οι οποίες έγιναν από κυπριακές προσόδους, ως υποτελικός φόρος στην Τουρκία, με βάση τη σύμβαση του **1878** είχαν διατεθεί για το τοκοχρεωλύσιο του δανείου που εγγυήθηκε η Μεγάλη Βρετανία κατά το **1855**. Ορθώς υπετέθη ότι θα συζητούσαν επίσης και θα αποπειρώνταν να καθορίσουν τη στάση τους έναντι του Αυτοκρατορικού διατάγματος εν Συμβουλίω που εισήγαγε νέο Τελωνειακό δασμολόγιο, το οποίο είχε δημοσιευθεί στην Αποικία τρεις ημέρες προηγουμένως.

4. Η μεταχείριση της Κύπρου από την Κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας, σε σχέση προς τον υποτελικό φόρο υπήρξε ένα από τα δύο κύρια στηρίγματα του βήματος της δημαγωγίας στον τόπο για την ένωση με την Ελλάδα. Υπήρξε μεγάλη εκμετάλλευση κατά τους πολιτικούς λόγους από την κραυγή ότι η Κύπρος αγοράστηκε από την Τουρκία κατά το **1878** και ότι η Μεγάλη Βρετανία έχει έκτοτε εκμεταλλευθεί αυτήν κυνικά για χάρη οικονομική ωφέλεια. Κατά την επιδίωξη της εκστρατείας της αντιβρετανικής προπαγάνδας, αποδοχή από την Κύπρο της διευθέτησης του ζητήματος του υποτελικού φόρου κατά το **1927**, ουδέποτε έγινε παραδεκτή από τους πολιτικούς, κάθε δε δημόσια μνεία του φόρου της υποτελείας στη βάση της διευθέτησης του **1927** παρείχε ευκαιρίες για αγανακτικές διαμαρτυρίες τις οποίες δράττονταν με προθυμία οι ορθόδοξοι αρχηγοί.

5. Οσον αφορά το αυτοκρατορικό Διάταγμα εν Συμβουλίω που τροποποιείτο τελωνειακό δασμολόγιο, προβλεπόταν ότι θα υπήρχε έλλειμμα στον προϋπολογισμό της αποικίας ποσού **60,000** περίπου λιρών από αυτό δε, ποσό όχι μεγαλύτερο των **40,000** λιρών θα μπορούσε να καλυφθεί αμέσως με ελάττωση των δαπανών. Λόγω της γενικής πτώσης των τιμών των ειδών το δασμολόγιο έχρηζε νέας διευθέτησης και επαναθεώρησης προς ασφάλεια των προσόδων, απαιτείτο δε πρόσθετη πρόσσοδος **20,000** λιρών. Τα αιρετά μέλη του Συμβουλίου είχαν εντούτοις αρνηθεί να δεχθούν οποιοδήποτε νομοθετικό μέτρο που ενείχε νέα φορολογία. Αφού στηρίχθηκαν στο δεύτερο στήριγμα του βήματος για την ένωση, τα ορθόδοξα μέλη λογικά εξέλεξαν να παρεμποδίσουν κάθε καλή διακυβέρνηση αρνούμενα, όπως σε τόσες πολλές περιπτώσεις πορηγουμένως, να συνεργασθούν με τη διοίκηση για θεραπευτικά μέτρα, και ακόμα μια φορά στην ιστορία της κωλυσιεργίας τους, στη ζωτική οικονομική σφαίρα, η αναγκαία νομοθεσία επεψηφίσθη με Βασιλικό Διάταγμα. Ένα υπόμνημα που εξηγούσε το περιεχόμενο του διατάγματος και εκθέτοντας κατά

τρόπο συμβιβαστικό προς τη Νομοθετική αρχή τους λόγους της προσφυγής σε νομοθεσία με διάταγμα εν Συμβουλίω είχε δημοσιευθεί συγχρόνως. Η ανάγκη για το νέο δασμολόγιο αναγνωριζόταν μεταξύ σημαντικών εμπόρων. Εκτός δε από την εκστρατεία της διαστροφής που εκτοξεύθηκε θα αποτελούσε αυτό αναμφίβολα δημόσιο ζήτημα συνήθους αδιαφορίας για τον πληθυσμό.

6. Δεν υπάρχει λόγος να αρνηθεί κάποιος την ειλικρίνεια των Ορθόδοξων μελών στην αντενέργεια τους κατά της δήλωσης του υπουργού των Οικονομικών, ούτε δε υπάρχει ανάγκη εισήγησης ότι επιδείκνυαν αυτά όχι γνήσια απροθυμία στο να δεχθούν ευθύνη για πρόσθετη φορολογία κατά τη εμπορική καχεξία ή όταν η Κυβέρνηση ανεδέχθη αντί αυτών την ευθύνη, ότι δεν αισθανόταν ειλικρινά το γόητρο τους εξαφανιζόμενο. Η ξεχωριστή στάση αναφορικά προς τα διάφορα ζητήματα προσεγγίζει πραγματικά τα όρια της ασυναρτησίας και είναι όλως παραπλανητική, εκτός εάν ο έσχατος βαθμός κατά τον οποίον ήσαν προσδεδεμένα στη θεωρία ότι η ανώτατη αξία στην πολιτική ανήκε στο ζήτημα της ένωσης με την Ελλάδα να κατανοηθεί πρώτα.

7. Κανένα ανακοινωθέν δεν εκδόθηκε μετά τη σύσκεψη στο Σαΐττά, αλλά ήταν γενικώς γνωστό και αναφερόταν στον τύπο, ότι τα μέλη είχαν τυπικά αποφασίσει να απευθύνουν διάγγελμα προς το λαό, με το οποίο να καλείται αυτός να αρνηθεί την πληρωμή των φόρων και να παύσει να αγοράζει βρετανικά εμπορεύματα σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Η απόφαση όπως αναφερόταν, θα υποβαλλόταν στην έγκριση της Εθνικής Οργάνωσης και μέχρις ότου αυτή τύχει της τέτοιας έγκρισης, καμμία ενέργεια δεν θα καταβαλλόταν προς τούτο.

Στο μεταξύ ορισμένα από τα ορθόδοξα μέλη, προέβησαν στο να συμπεριλάβουν στις δημόσιες αγορεύσεις τους κάποια έμμεση, αλλά όχι αγωγήμη παρώτρυνση ή μνεία για την άρνηση πληρωμής των φόρων.

8. Η Εθνική οργάνωση υπήρξε σώμα, που ιδρύθηκε

πρώτα το **1922** υπό τον τίτλο του Εθνικού Συμβουλίου, το οποίο αξιούσε ως μέλη "όλους τους ενήλικες Έλληνες κατοίκους της Κύπρου ως και τους Έλληνες Κυπρίους στο εξωτερικό" με σκοπό τη χρησιμοποίηση "κάθε δύναμης και κάθε μέσου" προς πραγματοποίηση της ένωσης με την Ελλάδα. Πρόεδρος του Συμβουλίου της Οργάνωσης και της Εκτελεστικής Αρχής ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, οι δε Επίσκοποι προήδρευαν των Επαρχιακών Επιτροπειών. Η οργάνωση, η οποία συντηρείτο με συνδρομές και από την Εκκλησία διατηρούσε αντιπρόσωπο στο Λονδίνο για προαπαγάνδα και προσέλαβε γραμματέα στην Κύπρο, ο οποίος είχε ιδρύσει πρόσφατα αριθμό "Εθνικών Νεολαίων" στα χωριά προς επέκταση της κίνησης. Τα Ορθόδοξα μέλη του Νομοθετικού Συμβουλίου ήσαν **ex officio** μέλη του Συμβουλίου της Οργάνωσης, η οποία μηχανευόταν να ενασκήσει αυστηρό έλεγχο στα καθήκοντά τους στο Νομοθετικό. Ήταν υπόλογοι τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη στο εθνικό σώμα μάλλον στους εκλογείς τους για όλες τις πολιτικές τους γνώμες και ενέργειες. Η παραπομπή λοιπόν στην Οργάνωση της απόφασης που λήφθηκε στο Σάϊττα ήταν σύμφωνη προς τα προηγούμενα.

9. Τα Ορθόδοξα μέλη και τα μέλη της Εθνικής Οργάνωσης συναντήθηκαν ακολούθως για να συζητήσουν στην απόφαση που λήφθηκε στο Σάϊττα στην Αρχιεπισκοπή στη Λευκωσία στις **3** Οκτωβρίου, ευθύς μετά την κάθοδο των Κυβερνητικών αρχών από το Τρόδος. Προέκυψε αμέσως διαφωνία κυρίως, όπως φαίνεται, διότι τα Ορθόδοξα μέλη δεν ήθελαν να παραιτηθούν από τις έδρες τους στο Νομοθετικό Συμβούλιο, πιέστηκαν δε στο να το κάμουν. Εσωκλείω αντίγραφο ανακοινωθέντος που εκδόθηκε μετά τη συνεδρίαση με το οποίο αναγγέλλεται αναβολή της συζήτησης η οποία είχε διαλυθεί εν μέσω σκηνών θορύβου. Συγκροτήθηκαν και πάλι συνεδρίες στις **10** και **11** ως και στις **17** Οκτωβρίου, αλλά σε καμιά απόφαση δεν κατέληξαν. Εκτός από το ζήτημα της παραίτησης από το Νομοθετικό Συμβούλιο, καμιά

συμφωνία δεν επιτεύχθηκε ως προς τους όρους του προσχεδίου του ανακοινωθέντος, οι οποίες είχαν με απροθυμία, αλλά ολίγο κατ' ολίγο τροποποιηθή όπως ανταποκριθούν προς τη γενική γνώμη, αναγνωριζόμενη φανερά από τον τύπο, ότι κάποια έκκληση προς το λαό να αντιστεί στην πληρωμή των φόρων ήταν προορισμένη να αποτύχει. Η ανικανότητα των εθνικών αρχηγών να φθάσουν σε συμπεράσματα η κενότητα της εισήγησης άσκησης αγοράς βρετανικών εμπορευμάτων και το γεγονός ότι είχαν πληρώσει τους φόρους του έτους εξέθεταν αυτούς σε περίγελω. Κανένας αξιοπρεπής δρόμος υποχώρησης σε κάποια λογική άποψη αφινόταν σ' αυτούς. Προβλέποντας την υποχώρηση και αρνούμενοι να περιπλακούν σε οποιανδήποτε ένδειξη αδυναμίας, οι ακραίοι της Εθνικής Οργάνωσης παραιτήθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεδριών.

10. Θα ήταν πρόσφορο όπως στο παρόν σημείο επισκοπήσουμε την ικανότητα της εθνικής κίνησης να υποστηρήξει την επιδίωξη από τους αρχηγούς τους απονενοημένων γνώμων. Η πολιτική των υπομνημάτων για την ένωση δια πρεσβειών στην Αγγλία, τοπικών διαδηλώσεων με σημαίες και παρελάσεις, αντιβρετανικές υβριστικές επιθέσεις διά του τύπου ως και από δημόσια βήματα και μη συνεργασίας και κωλυσιεργίας στο Νομοθετικό Συμβούλιο σε τίποτε δεν απέληξε μεταξύ δε της μερίδας των άκρων στην κίνηση είχε υψωθεί η κραυγή ότι όφειλαν να αποβλέψουν στο μέλλον σε έργα μάλλον ή σε λόγους προς περάτωση του σκοπού τους. Η νέα όμως γραμμή ενέργειας κανένα πρόγραμμα δεν είχε παρουσιάσει, η δε προς κραυγή προς επιτέλεση έργων φαινόταν μόνο να σημαίνει μεταβολή σε λέξεις. Η υβριστική επίθεση κατά της βρετανικής διοίκησης κατέστη δριμύτερη και αμεσώτερη κατά τις πολιτικές αγορεύσεις, περιλάμβανε δε αυτή συχνότερο κενές παροτρύσεις προς ακαθόριστα έργα και παρέπεμπε από καιρό σε καιρό στο επαναστατικό παράδειγμα άλλων εξαρτημένων χωρών. Πολλές από τις τέτοιες αγορεύσεις εκφωνούνταν σε χωριά, όπου οι αρχηγοί μετέφεραν την εκστρατεία με αποφασιστικότητα, όχι

μόνο για σκοπούς ψηφοφοθηρίας, αλλά με σκοπό να προπαρασκευάσουν ατμόσφαιρα που να διαψεύδει την επίκριση ότι οι οπαδοί του ζητήματος τους περιορίζονταν σε αστούς, δικηγόρους, ιερείς και δασκάλους, κατά το έτος **1930** (έτος εκλογών) λήφθηκαν από την αστυνομία **555** πολιτικοί λόγοι που εκφωνήθηκαν στα χωριά, και **246** το **1931** μέχρι τις **17** Οκτωβρίου. Πολυάριθμοι λόγοι εκφωνούνταν επίσης στις εκκλησίες των χωριών και υπήρχαν άλλοι οι οποίοι για διάφορους λόγους δεν κρατήθηκε σημείωση. Η εκστρατεία της παραποίησης και της εξύβρισης κατά της Κυβέρνησης βρήκε ευνοϊκό έδαφος ανάπτυξης στην κατάπτωση των οικονομικών συνθηκών και την αμάθειαν των αγροτών. Η εξάρθρωση κατά την εμπορική καχεξία των αγορών είχε ως ενδεχόμενο τη διασάλευση την απάθεια των χωριών σε σχέση προς την ενασκούμενη δημογωγία αλλά η εμπιστοσύνη τους στην ενυπάρχουσα τάξη ήταν βαθιά εδραιωμένη. Δεν ήταν καθόλου πρόθυμοι να αναλάβουν πρωτοβουλία στην αντιπολίτευση κατά της Κυβέρνησης και εάν συνέβαινε να προκύψει συνέπεια από τη ρέουσα ρητορική θα αναζητούσαν αυτήν στις πόλεις απ' όπου προερχόταν η αρχηγία.

11. Στις πόλεις η κίνηση εξακολούθησε συν τω χρόνω να κερδίζει έδαφος. Νέες γενιές νεολαίας εκπαιδευόμενες ενδελεχώς με μέσα που απάδουν προς τη νομιμοφροσύνη εκτοξεύονταν από τις σχολές της μέσης παιδείας (Στην Κύπρο όχι κυβερνητικές) σε όλα τα επαγγέλματα με την εξαίρεση δε της Κυβερνητικής υπηρεσίας και της σφαίρας υπό την κυβερνητική επίδραση και ενέργεια, κάθε κλάδος δημόσιας ζωής στην Ορθόδοξη κοινότητα συνδεόταν κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο προς την ενωτική υπόθεση. Ιδιαίτερες αθλητικές και κοινωνικές λέσχες συνταυτίζονταν με την κίνηση. Η προσκοπική οργάνωση εκτός τριών νομιμοφρόνων σωμάτων, των εμπορικών και αγγλικών σχολών και αυτού που οργανώθηκε από τον υπασπιστή υπαγόταν σ' αυτήν. Τελετή "εθελοντών" απειλούμενων από λίγους κυπρίους οι οποίοι είχαν πελεμήσει κατά τους ελληνικούς πολέμους διηγείρε ζέση όχι μόνο

μεταξύ των μαθητών αλλά και του λαού γενικά, στον οποίο ήσαν άγνωστες οι πραγματικότητες οποιουδήποτε είδους στρατιωτικής υπηρεσίας. Η άψογη στάση σε σχέση προς τις τέτοιες ενωτικές διαδηλώσεις συνεχώς είχε κατά τους παρελθόντες μήνες διακυβευθεί σοβαρά από τον προσωρινό Έλληνα πρόξενο, κάποιο νεαρό Κυπριακής καταγωγής, ο οποίος ανελάμβανε να δέχεται στην επίσημη του ιδιότητα δημόσια προσφερόμενο σεβασμό από τα μη νομιμόφρονα στοιχεία. Οι απερισκεψίες του έγιναν αντιμείμνο καταφανούς εκμετάλλευσης, σχηματίστηκε δε η εντύπωση ότι για αρκετό θόρυβο θα ήταν δυνατό να προκληθεί διπλωματική επέμβαση υπέρ της ενωτικής υπόθεσης.

12. Παρ' όλων οι τέτοιες εκδηλώσεις δυσαρέσκειας ήταν ανεπιθύμητες διέφεραν μόνο κατά κλίμακα και όγκο από εκείνες οι οποίες υπήρξαν ανεκτές στην Κύπρο για πενήντα χρόνια και πλέον. Οι προσωπικές αναμνήσεις για τέτοιες εκδηλώσεις σε περασμένες δεκαετίες ποικίλλουν σημαντικά, τα δε επίσημα αρχεία τηρούν μάλλον σιγή για το ζήτημα αυτό. Δεν ήσαν παράνομες ούτε υπό το φως της πείρας παρατηρούμενες, πιθανός πρόλογος παράβασης των νόμων οποιασδήποτε σοβαρής μορφής. Ισχυρή αντιδραστική τάση υφίστατο στη σιωπηρή αλλά αυξανόμενη εξάπλωση της αναγνώρισης μεταξύ των μορφωμένων Κυπρίων αναγνώρισης των ευεργετικών ωφελημάτων των συνεπαγόμενων από τη θέση της Κύπρου ως βρετανικής αποικίας. Η εκτίμηση της πολλαπλούς ανάπτυξης των πόρων της νήσου κατά τα τελευταία έτη καθόλου δεν περιοριζόταν στην εμπορική κοινότητα. Εκτός της πολιτικής που ενασκούσαν οι Ορθόδοξοι, σχέσεις συμπαθείας και ολοέν σημεία επαφής που αυξάνονταν με την Κυβέρνηση εμφανίζονταν με την πάροδο των ημερών. Αυτή καθ' εαυτή η δημοτικότητα της αντικυβερνητικής προαπαγάνδας υπήρξε όχι προνενοημένη απότιση φόρου αναγνώρισης προς την τέτοιαν αναπτυσσόμενη συνεννόηση. Περαιτέρω η συνήθεια του σεβασμού για την έννομη τάξη ήταν ισχυρά ριζωμένη στους κατοίκους της χώρας, καθιστά

δε ικανή την εχθρική κίνηση να διεξάγεται σε ασφάλεια, όπως φαινόταν ως κάποιο προσχηματικό παιγνίδι. Ο κίνδυνος κινείτο μεταξύ των ανευθύνων στοιχείων των πληθυσμών των πόλεων, τα οποία στη ζέση του αισθήματος, το οποίο είχε γεννηθεί, πιθανόν αποτύγγαναν να σεβασθούν τους κανόνες που διέπουν το παιγνίδι.

13. Κατά την απουσία μου με άδεια κατά το θέρος έλαβαν χώραν μικρές ταραχές στη Λευκωσία και Λάρνακα λόγω της αντίδρασης από μέρους του εθνικιστικού κόμματος προς εξάπλωση του κομμουνισμού. Το Κομμουνιστικό κόμμα επετέθη αναφανδόν κατά της εθνικιστικής κίνησης, κατόρθωσε δε να ανποκτήσει πολλούς οπαδούς. Οι εθνικιστές αρχηγοί αποφάσισαν για τούτο να καταστείλουν τις κομμουνιστικές συνεδρίες, έπεισαν δε κρυφά μεγάλες μάζες του όχλου των πόλεων να επιτεθούν εναντίον των κομμουνιστών. Η αστυνομία χειρίστηκε κατάλληλα τις ταραχές τις οποίες και αναχαίτισε, οι δε αρχηγοί και των δύο μερίδων επιτιμήθησαν αυστηρά. Εχει διαπραχθεί εν τούτοις αριθμός επιθέσεων και προέκυψαν αρκετές βλάβες να φοβηθούν οι κομμουνιστές. Ως ο προκάτοχός σας είχε πληροφορηθή τότε, η επιτυχής χρησιμοποίηση από του εθνικιστικού κόμματος προς διάπραξη δια βιαιοτήτων αποτελούσε ανησυχαστικό στη γενική κατάσταση παράγοντα.